

Tallinna Teataja

Toimetuse ja talituse:
Tallinn, Suurturg nr. 16.
Kirjake adresse:
„Tall. Teataja“, Tallinn.
Kõnetraat:
Teataja — 285.
Toimetuse ja talituse — 281.
Teataja kōnet: N. 12—1.
Kõnet: kella 8—1.

Tellimiste hinnad:
Postiga:
1 kuu peale .. 75 marka
2 „ „ .. 150 „
3 „ „ .. 225 „
Ise talitusest ära viies:
1 kuu peale .. 68 marka
2 „ „ .. 136 „
3 „ „ .. 204 „
Wäljamaale kuus 100 mrl.
Võrdse muutmise 10 mrl.

Reklaamhinnad:
Reklaamile kullal 3 mrl. m/m
Kõnetel 5 „ „
Sisem. kullal 6 „ „
Kõnetel 75%
odavamad.
Reklaamile, mis alla 1000
mrl. peale ja reklaamile 1000
mrl. peale, alal ei toita. Suuremas
kirjades saadetakse ainult 10
tagasi, kui järele makstakse.
Kirjades peab kirjutama
nime ja aadressi all olema.

Üksik nummer 3 marka.

Lr. 81.

Esupäeval, 8. aprillil 1922. aastal.

Jumub igal äripäeval õhtul.

XIII aastatäht.

Rino-tenet „Rafino“

Serve õhtu mängis suu-
rendatud orkester.

Täna 8. aprillil

Rafino direktori G. J. Dagis'e 7 aastase tegevuse juubel

H-ra G. J. Filippowi lauldes kaastegemisel. Kontsert eeskawa on h-ra Filippowi poolt kokku seatud. Dja mõtavad Tallinna paremad näitejõud. Ekraanil läheb kuulsa ja kõmurikka Thea von Harbon romaani järele II. seeria

Täna 8. aprillil

India hauasammas — Etchnapuri tiiger

Draama 8 akts.
Täielikult eeskawas kes 1-st seeriat näinud ei ole, 2-tes seeria 1 jao on täielikult üldwaade.

Rino-tenet „Rafino“

Plataadi- ja tarbitööstus

M. Dresfelt & Altrin

Tallinnas, Müürivahe tän. 42.

Walmistatakse korralikult ja mõdu-
late hindadega rellaam plakaate,
kartoon, paspartuuseid, shokoladi,
kompvekt ja igasugu ilu ja liht
papist karpe, pildidega, kuld- ja
värwitrüüfiga.

Suurem saadetus wäljamaa ilupabe-
rit ja pille kohale jõudnud

Wäljavalik suur.

Esse korralik, hinnad mõõdukad.

Müürivahe tän. 42

Täht's är'mees'ele!

A.-m. „Kuldala“

Runinga tän. 4 — Telef. 13-60

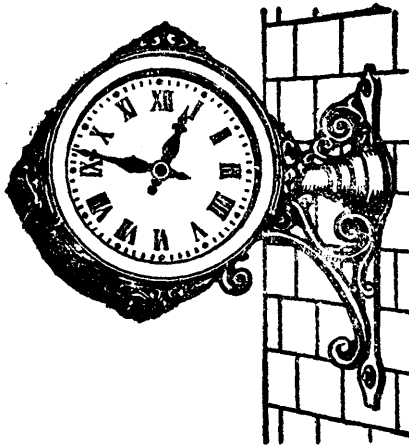
soowitab pühits suures wäljawa. kõi-
fugu kulla- ja
kellasepa kaup mõõdukate hindadega, nagu:
kuldaurid, laulatusseemused ja hõbe-
launad

Walmistuse- ja eraasutustele

suuri sisemüüritawaid torni, tähetorni ja teisi
büroo, kontori ning laewa selle, mis punkti-
pealse käimisega.

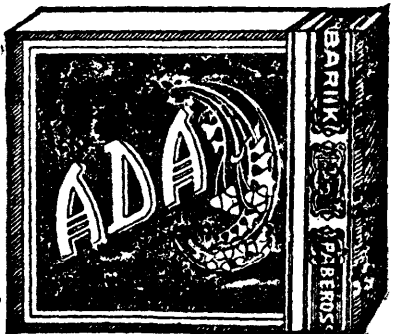
Rahvad ladus alati saadawal.

1167 Austusega J. Sander ja ko.

Suhtsetage kõik

p a b e r o s s e

HAVANNA O. U.

Ilmus „Romaan“ nr. 2

Numbri fifu on järgmine:
Norra kirjanik Ewen Elvstad: Muist tähi
(järg).
Bulgaaria kirjanik Iwan Wasow: Pilatuse
tütar.
Saksa kirjanik Alfred Manns: Maruöö
Soome kirjanik U. W. Wälakorpi: Hõbe-
pulmad.
Wene kirjanik Anton Eshehow: Pettus.
Daani kirjanik Karl Ewald: Söran.
Hollandi luuletaja W. G. van Noudhuy: Hõsel.
Saksa kirjanik Thea von Harbon: India
hauasammas (järg).

Sind 30 marka.

Nõudke ajalehemüüjatelt, raamatukaup-
lustest, raudteejaamade raamatukappidest,
„Romaani“ abitalitust ja agentuuridest.

Kirjastus „Aureng“
Tallinn.

Õlleladu „A. Le Coq“ A.-S.

Viktor Auster-Tallinnas

Suur Kloostri tän. 18.

Kõnetraat nr. 17-52.

1159

Soowitab wõistlemata headuses

Pilseni ja Märtsi õlut

ning oma wabriku saadusi, nagu limonaadi, puuwiljajooke
ja seltersi. — Austatud tarwitajaid palun pühade eel wõi-
malikult aegsasti tellida selleks et nõudmisi korralikult täita.

Moodsaib kinge ja laapaid kalosse

Mõõdukate hindadega.

Aug. Walter

G. Karja tän. nr. 2, saapataunlus.

Helsingi riidetaunl.

Suur walik wõlaseid ja poolwõlaseid riidest
kõikideid, wõlaseid musliini, batisti, Inglis las-
tingut, satini, liberti, woodrit, watti, jne. 1157
Tallinn, W. Karja tän. nr. 7.

Heinrich Puls'i õlleladu Tallinnas

soowitab oma austatud kaubatarwitajatele pühadets
tuntud endises headuses

Pilseneri ja Märtsi õlut.

Peale selle soowitan eeskujulikus headuses juhtuga wal-
mistatud limonaadi ja wassit ning seltersi.

Tellimistega palun pöörata

Klaasingi uulits nr. 11, kõnetraat 6-51.

Ajunikkude kongress

astub täna Tallinnas kokku, et ajunikkude raske seisukorra lahendamise üle nõu pidada.

Et ajunikkude seisukord praegu raske, ei ole kellegi ime asi. Nõukutsaanduste hinnad on praegusel erakorralisel ajal väga muutunud. Kuna kaupad, mis põllumehel osta tulevad, niisama tööpälgad kõrgel püüvad, on saaduste hinnad langenud. See asjaolu teeb isegi vana põlise põllumehes seisukorra raskest, kui siia juure veel kõrged maksud arvata, mis sõja tagajärgele lihvideerimise ja iseseisvuse riigi alutamise aastatel mitte mõitsetud ei mõi olla. Kui palju raskem ei pea ajuniku seisukord olema, kellel kõige selle juure tuleb veel uue koha alutamise erakorralised kulud, mis praeguste ehitusmaterjalide ja tööpälgade kalliduse tõttu väga suurend on.

Kõigest sellest, mis öeldud, on näha, et siin suurelt osalt paratamata ajandustestega tegemist on, mida äärmiselt kõrvaldada kellegi inimese võimuses ei ole. Seetõttu mitte üksi meil ei ole elu raskes läinud, vaid terve riigis, nagu seda eespool mainitud Genua konverentsi selgesti tunnistab, kus terve Euroopa, endised maad ja sõbrad kokku astuvad, et väljapääseteed leida üldisest majanduslikust kiihtumisest.

See üleüldine piit Euroopa majanduslikust kiihtumisest peab igal kongressil kaardil silmas seisma, et ta rahulikuks otustajaks mõist jätta ja ei mitte valitusest võimata asju nõuda, misjuures nõudmiste ja rahulolematuseks neid üleskõhutavad meie riigimastafed selle ettekujutusega, nagu oleks valitusest võimalik kõiki ajunikkude hädasid kõrvaldada, kui tal aga ainult head tahtmist oleks. On ju tõsi, et meie maaleaduse and-

mises ja teostamises viigadid on tehtud, kuid ka need mead on ajanduste tingimistest sündinud.

Meie maareform on näit. liig suure kiirusega läbi viidud. Raskemata oleks see parem, kui mõistate jagamist pikema käigul oleks toimetatud, nii et ajunika vahemal armul jätk järgul oleks juure tulnud ja siis riigil enam võimalust olnud, neid rohkem toetada. Kuid peab omale selgeks tegema, et ka need, kes õige rutulist mõistate jagamist nõudsid, jeda mitte pahatahtlikult ei teinud, vaid oma parema aratundmise järele asjatäitu hindasid. Seetõttu ei saa, et mõistate rutuline jagamine meil teataval viisil enamuse esimehe laine aitas tagasi tõrjuda ja nende kiihtumist jalgalt ära löödi. Niisama ei olnud vasti ka see aratundmine asjata, et mõistate, mis laenumaks ajaks meel endiste omanikkude kätte oleksid jäänud, oleks ära furmatud. Kuigi meie rahwaarand neid põhjusid mitte täiel mõõdul maksmaks ei tunnistab, vaid pikaliisemat tegemist oleks soovitav, siiski peab niidid asjaoludega leppima nagu nad on, ja ühel nõul väljapääseteed jündinud oluforast otsima ja ei mitte sellega kongressi aega ära viitma, et selle eest, mis olnud, vastastikku üksteist süüdistada. Sellest ei tule midagi välja. Sellega jünnitatakse rahulolematust ja kibedust, mida riigilõhkjad ollused just soovivad.

Maadastatse niiviisi asjalikult kongressi peale, siis on võimalik wormilistest lahtheldest kergesti üle saada.

Kongressil tõusevad wist koge seeldused sellel alal, et kaarditud waldades mitte ühel viisil lõuna- ja põhja-Geestis ei ole walitud. Nagu teada, waliti Tartus, Wiljandis ja Wõru pool esitajaid ringkondade kaupa ja kui töderakonna poolt pärast põhja-Geestis ettepanodi, iga walla peale kaks esitajat walida, siis ei arwatud lõuna-Geestis mitte võimalik olewat kuluks aratundmisteks niijugust juurt inimeste arwu Tallinnasse saata, kus isegi ruumipuudus takistust oleks teinud. Waliti igast wallast üks esitaja. Wiljandi mehed olla, nagu kuulda, wiisi isegi endiste ringkondade juure jäänud.

Muidugi teeb niidid siin raskusi, kuidas hääletada, sest ei ole kuidagi õiglane ajunikkude huwides, kui põhja-Geesti oma poole juurema arwu esitajatega katkust teisi, kelle taga wist rohkemgi ajunikke on, üle hääletada. Siin ei ole, kui õiglaselt tahetaks toimetada, raske, pääseteed leida. On üks tõsi, kas antakse lõuna-Geesti walla ajunikkude 2 häält, wõi aga kaks põhja-Geesti ajunikkude iga walla pealt ainult üks häält. Et ajunikkude huwid igal pool peaaegu ühejuguks, siis ei tohiks see kolkulepe suuremaid raskusi jünnitada.

Tõsised raskused tekkivad muidugi küsimustes, mis ajunikkude majapidamiste kor-

raldusesse, maa- ja majade rendisse, ehitusmaterjalide saamisesse, kruntide forraldamisesse, laenukaamisesse, kruntide kindlustamisesse jne. puutuwad.

Siin ei tohi omale ette kujutada, et mingit nõuawormeli leitakse, mis kõik hädad korraga lahendab. Wajad on ainult teed otsida, mis kõige otstarbekohasem on ja eluüldasid kõige enam pehmenab. Et ole selgepärast mingit otstarbet mõimatu nõudmisi walitusele ette panna, sest walitusele ei ole mitte üksi ajunikkude hädad lahendada. Palju parem on ainult niijuguseid nõudmisi esitada, mille täitmiseid võimaluse piires on.

Kõigest sellest järgneb, et kongressil iga sugune parteipoliitika eemale peab jääma ja ainult ajunikkude tõsised huwid tõsiselt arutusele mõiwad tulla. Tuleb ajunikkudel enamat eemale hoida kõigist juurtest lubajatest, kes üksteist ülepahtudes selle peale ei waata, mis võimalik, mis mitte võimalik. Kuidas öeldud, weelagajaid palgalisi on palju wäljas ja nende kõige kawalam õng on kõige rumalama tarwis wälja heidetud: kõik ilma hinnata riigi poolt! Ja kui jeda ei saa, siis waenlus riigi wastu.

Meie loodame, et meie kaine rahwa seast mõrjunud ajunikkudel filmad lahti on nende wastu, kes ainult suurte lõugadega kõik korda jeda tahawad.

M. J.

Kolme internatsionaali kongress

Pühapäewal, 2. aprillil algas Berliinis kolme internatsionaali ühine kongress, millest osa mõtawad kõigi kolme internatsionaali tähtsamad esitajad.

Kongressil awas Friedrich Adler, seletades, kongressi ülesandeks olla — esimeist katset teha kõigi maade töölise ühendamiseks Moskwa internatsionaali nimel kõneles pikemalt Saksa kommunist Alara Zetkin. Ta seletas, proletarlaste ühinemine olla praegu äärmiselt tarwilik, sest kodanlus püüdnud heategemismatjude kaudu häwitada Saksa-maa ja majanduslikult orjastada Wenemaa, sel kombel kõiki sõja tõttu tekinud raskusi koormates töölise õlgadele. Sellepärast olla tarwis hiljemalt Genua konverentsi ajaks kokku kutjuda kogu ilma joshalistide nõupidamine, et sundida Genuas arutusele mõtma töötä töölise, kahetsatunnilise tööpäewa ja muid töörahwase puutuwaid küsimusi.

Teise internatsionaali esimees Vandervelde wastas selle peale, ühine proletarlaste wäerind olla loomulik ja tarwilik. Kuid ühestõttamine kolmanda internatsionaaliga olenewat sellest, kas korda läheb teistes internatsionaalides uljadust aratada kolmanda internatsionaali wastu. Kommunistid nimetawad teise internatsionaali liikmeid arandjateks, kurjategijateks ja kodanlaste kannupoisteks, — niidid tahawat nad nende

arandjate ja kurjategijatega" ühes töötama hakata. Kolmanda internatsionaali tegelased pidawat kindlasti ütlema, kas nad kõigi töölisega ühes sammuda tahawad wõi mõtlewad nad eadspidigi tiili kühwata tööliste ridadesse. Nad pidawat seletama, kas nad Wenemaa piirirahwastele iseseiswuse tahawad kindlustada, eriti paljudannatunud armeenlastele, Ukrainale ja Georgiale. Teise internatsionaali liikmed ei mõiwat mõeldagi ühestõttamise peale kolmanda internatsionaaliga, kuni Wene joshalistid — nagu keisrite ajalgi — tiirnidest waenlewad.

Vandervelde kõnet taktistas kolmanda internatsionaali esitaja Radef jägedaste wahelhiiketea. Kui Radef lõpuks sõna jai, teatas ta, kommunistid ei esitawat teistele mingiuguseid tingimisi koostõttamist wõttudes. Kui Vandervelde usaldusekõsimuse üles tõstas, hüüdis Radef: siis ütlen mina et Belgia kuningas minister Vandervelde ise poole krossi eest ujaldust ei arata. Ta lõpetas teatega, poliitiliste wangide wabastamine Wenemaal rippuwat sellest, millal teise internatsionaali mail wabastatakse wangistatud kommunistid.

mr.

Kolme internatsionaali konverentsi otsus.

EMA. Berliin, 6. apr. Üleilmne joshalistide konverents Berliinis lõppes, peale selle kui ta wastu oli mõtnud muu teas ettepaneku, et rahwuswahelised töölisestulgad organiseeriks Genua konverentsi ajal ühendatud demonstratsiooni oma nõudmiste toonitamiseks.

— 000 —

KALAASJANDUS

Eesti Kalameeeste häälekandja.

Kalapüük, ümberkäimine, kaubandus, laaduline töö, ühistegemine, wassutuse toimetused, Eesti wabariik.

Ilmus praegu trükiti nr. 17.

Peetladu „Lõuendusest“.

Meripüüest nr. 5, Tallinnas.

Wastatellimisi wõtatakse weel wastu, hind 200 marka, hinnata kaasanne Kalaasjanduse aastaraamat 1922.

Lutifer.

Jean de la Hire'i romaan.

Onneks sündisid need hüüded ja küsimused ainult Laurence'i mõttes. Ta oli suu amunud, kuid mingit häält ei tulnud sealt. Ta jäi liikumatult, nii nagu ta seal seis: käsiwarred ristamisi, sõrmedega tramplikult kõrwale tõmmatud eesriidest kinni hoides, pea ettepoole, filmad ahnelt juhitud selle nõi peale, keda ta heledal elektril walguisel wõitke afna taga nägi... See nägu!... Kuidas ei oleks ta seda ära tunnud? See oli ju selle ainja mehe nägu...

Sainclair nägi, et ta ära oli tuntuud.

Ta naeratas. Rippudes kurtistiku kohal, kuhu kõige wõiksemgi waenulik wabajuhtumine teda oleks paisata mõinud ja mille põhjas ta puruks oleks kuttunud, naeratas Sainclair õnneliku armastaja maheda ja usaldawa naeratusega. Ta oli õkustanud torni tungida ja seda naist hirmsa piinaja küüsi wabastada, maksu mis maksab.

Laurence, nähes ainult weel seda naeratusi, unustas kõik, mis teda ümbritses, walitjes, ühwardas; unustas kõik, mis ümbritses, ühwardas ja walitjes tema kallimat, kes oli tulnud ootamata nagu ime, mida unistusestki wõimalikuks ei juleta pidada! Laurence naeratas niidid ise ka...

Niidid algas see ettenägematu sisseen, mis oli efiti imetletaw, siis kohutaw, siis meelekus — sisseen, mis Sainclairile lõpulikult pidi selgeks tegema selle inimese mõimu, kelle wastu ta oli mõitlust alustanud.

Oles üksteisele naeratanud, olles üksteisest oma õnnelundega läbi tunginud, jäid Jean ja Laurence üksteisest aru. Laurence teadis, et ta peab afna lahti awama; Jean teadis, et Laurence teadis seda.

Noor naine lastis eesriided lahti. Oma paremat kätt ettepoole hoides, tahtis ta minna kelmise afna juure, millest ta kõigest umbes poolteist meetrit kaugel oli — see oli just etteulatawa wälisistorni laius.

Laurence tahtis afna juure minna. Ta astus pool samm, rinda ette hoides ja paremat kätt natuke wälja sirutades... Kuid see pool samm jäi rippuma... Laurence ei saanud enam astuda...

Pärast mõnefundiist ülewalleismist langes tema pahem jalg jälle wabale. Samal ajal wajus ka tema parem käsi. Laurence nagu ilmutas hirmsat kohutust. See oli suru nägu, tema filmad olid hullumeelse filmad. Ta wärises kõigest hõhest ja tema lihased lõwenesid. Ta wajus kokku.

Sainclair nägi kõike seda.

Ta ei teadnud aga selle põhjust. Ta mõdtis mõttes kõiki selle sündmuse järeldusi. Ta ei kõhelnud.

— Wilou, toeta oma selg minu rinnale wastu, kui see tarwilik, pane oma jalad minu jalgade wastu. Mina hoian pahema käega lõwasti kinni, — minul ei ole midagi karta. Sinul peawad mõlemad käed wabad olema. Osi teemant ja kiti wälja. Kui meid nähakse, oleme kadunud. Seepärast ära wihiwita! Pane ruutlaas terwelt kõrwale, nii et teda tarbeks oma kohale tagasi wõiks panna.

Saadest kät, mille täitmine hädahuga ühendatud, urises Wilou horilikult, enne kui ta käsi täitmisele ajus, kui tal selleks aega oli. Kuid praegu ei olnud tal aega. Wilou kuulis koge sõna.

Kuna Wilou teemandiga ja kitiiga töötas, et klasti ilma mürata wälja lõigata, pani Sainclair pussi ära ja mõttis browningi oma paremasse kätte, endamisi kõneledes:

„Kui teegi tuleb, tahan ta ära. Ranna

on seal. Teda tuleb kõige pealt wabastada, maksu mis maksab. Et elektriseeritud walweaali kaudu ringteele minna ei saa, siis peame siitkaudu minema. Laura mõtab kinni minu kaelast, minu õlgadest. Wilou on mulle abiks... Enne wabastame Laura!... Kuid mispärast on ta nii kottuwajunud, nii meeltheitew, nagu ei juudaks ta enam mingit liigutust teha?...

Alma mõlemad pooled awanesid. Wilou oli ruutu wälja lõiganud ja pahema käega afna seestpoolt awanud.

Kerge kasilik hüppega kargas Sainclair ja werandale, mille moodustas wälisistorn.

Laura wõitis teda ifka kottunud silmil. Ta tahtis käsi tõsta, neid ettepoole sirutada kuid nad jäid poolest liigutuses seisma.

— Dooh! ohkas ta pikalt ja walulifelt Dooh! Ma ei huda enam!

Kohutusest, mida tema filmad ilmutasid, paistis ühlasi meeleheitlik palumine.

Sainclair oli Lauraft ainult weel kaks sammu kaugel.

Ta astus weel samm.

Ja siis...

Ta kotsus. Ta tundis oma rusikate, oma otkaesise, oma rinna ja põlwe ees, oma ahastawa tahte ees nägematut taktistust...

Sainclair oli tundmus, et tema kõigest wäest edasitungiw koha pörkas klaasleina wastu, — mis oli nii beenifeseft nii läbi-paistwast kristallist, et teda jugugi näha ei olnud.

Kuid peagi jäi Sainclairi aru, et seal klaasleina üleüldse ei olnud. Tema kate, tema nõi ja tema koha wastu seisis taktistus, mida aineliselt olemasft ei olnud. Ta teadis niidid, et Laurence teiselt poolt oli sama mitteainelise taktistuse wastu pörganud. Ja niidid fof ta aru, kui rõhuwast hirmemad

olid selle mehe jõud, kellega ta mõitlusesse oli astunud. Ta oli nagu rabatud kohutusest.

Wilou oli ka siia tulnud.

Ta oli tafahiljusest weranda nurgas aset mõtnud. Ta kõneles endamisi:

„Geestie warjab mind. Mida peremees ka teeb, mõtleb ta minu peale ainult siis, kui ta mind wajab. Niidid, kus olen warjatud, ei tuleta ma end temale enneaegu meele. Kuid mina näen kõik, mis sünnib. Ja kui näen, et teda päästa tarwis, olen koge walmis.“

Tema mõlemad käed olid wabad. Ta mõis koge pussi wõi browningu haarata.

Kui ta nägi Sainclairi näol sama kohutust, sama meeleheitlikku ja ahastuslikku palumist, mis naisegi näol; kui ta nägi üht kui teift 50 sfentimeetri kaugusel üksteiseft liikumatuna kui fujud üks sirge nagu tiff, teine päris kottuwajunud olfeku murdu-nud, — siis käis tal filma wärin üle koha, nagu ifka midagi üleloomuliku nähtuse ees. Kuid ta mõistus oli weel selge ja ta surus hirmu maha. Et tegutseda, tarwitfes temal ainult mõni samm astuda. Ta astusft. Ta läks poolpõiki Sainclairi poole.

Seal riimas äfti Wilou parem küünarnukk nägematut taktistust. Dihakste loomuliku reaktiooni tõttu tõstis Wilou küünarnuki üles. Niidid tundis ta, et ta kinni on peetud.

— Geel ütles ta.

Ta pööras pea, kogu koha taktistuse poole, tõstis üles mõlemad käed ja tahtis ebasf tungida, kuid ei saanud, tema ees seisis midagi...

Tema filmad, tema suu, tema nägu ilmutas sama kohutust. Ta tardus omafch hirmu.

(Järgneb.)

Põlluministeeriumi eelarve puhul.

Rkl. M. Keremi (rahwaerak.) lõne, preetud Riigikogus 5. aprillil.

Austatud Riigikogu liikmed! Ei taha kõiki neid küsimusi puudutada, mida siin waremalt sõelutud, küll tahaksin lühidalt ühik-askjade juures peatada. Riipalju kui minul meeles on, ei ole keegi sellepärast põlluministeeriumi eelarvet arutanud, et ta suut on, waid ümberpöördukt on seda toonitunud, et ta wäike on ja et põllumehe nõuded teisele kohale on asetatud kõigide teiste nõuete kõrval. Kui meie üleilidist parlamendi meeleolu jälgime, siis peame allakriiputama, et parlament käpimisi puht-põllumajandusliste krediitide alal ette ei ole wõtnud ja ei tahagi wõtta. Mis ühikute eelarwete summade wähenemisesse puutub, siis on see kätte saadud kas ühikute ametkondade koostise wähenemise kaudu ehk jälle operatsioonikrediitide wähenemise teel, kuid puht-põllumajanduslikul küljel kärbitud ei ole, küll on nendest mõndagi parlamendi komisjon suurendanud. Kuna see nii on, siis on eelneb täiel määral kokkuvõetamine põllumehe ja põllumajanduse toetamiseks minevate summade alal wabariigi walituse üldisest poliitikast. Meie riik näeb heameelega, et walitus tulewikus lahtisema käega summasid lubaks, mis põllutöö edendamiseks on määratud. Need summad ei ole mitte mahawisatud ega jäänud kadunud, waid need aitawad kaasa meie majanduslike elu korraldamiseks. Kui meie rahaministri sõnu meele tuleme, siis wõime järeldusi teha, et need summad kõige paremate protsentide peale asetatud saawad. Herra rahaministri oli julgust toonitada, et eelarwe tasakaalu wiimiseks õige suurel määral kaasa on aidanud minewastane hea wiisjalõikus. Mina arwan, et herra rahaministri täiesti õigus oli.

Ma lähen ühikute eelarwe osade juure üle.

Esimesena tahaksin peatada metsade peawalituse juures. Metsade peawalitus on wälja kujunenud teatavate tingimiste juures ja aparaat ei ole mitte "küllalt paendum" ega otstarbekohane. Seda on libedalt alati arwustatud. Siin on palju soowida ja ma loodan, et põllutöministeer selle peale täit tähelepanu saab juhtima, et riigi metsofid walitawat aparaati otstarbekohaselt ümber kujundada, mille juures mitte ühikuna sellele ei lepita, mis meil enesest olemas ehk mida iga naabril pärida wõiksime, waid et meie süüdsamaid näpunäiteid Shtu-Euroopast otstikime ja leiatsime. Eelarwe komisjonis juhtiti kõigist tähelepanu ühikute wäärnähutuste peale eriti. Komisjonis ei puudunud palju, et metso korralduse osafonna krediidid maha oleks hääletatud: mitte sellepärast, et teda waja ei ole; see osafond on tähtis osafond, aga seda tehti sellepärast, et osafond mitte küllalt otstarbekohaselt ei töötanud. Wõiks lepitada sellele, et soowi awaldati osafonna tööd kõige kiiremas korras remideerida ja otstarbekohaselt muuta. Eriti tahaks weel peatada metso-kultuuri tööd juures. Herra Stadelberg juhtis tähelepanu selle peale, et meil wiimasel ajal on liig wähe metso kultuuri tööd eest hoolitsetud. Wiimaste aastate jooksul on külmade jäänud suurem osa maharaiutud lankidest, kuna enne sõda mõisa metsoades see teistiti oli.

Etiaarmamise ärahoidmiseks pean tähelepanu selle peale juhtima, et otstarbekohane ja diglane ei ole praegust riigimetsa majapidamist wõrrelda ennesõjaaegsega erametso majapidamisega, waid kui seda tahetakse, siis wõdetagu wõrdlus ka sõja-aastate ajast ja siis leiame wiisi, et mõndagi liialdatud on. Eelarwe-komisjon ei ole summasid metso-kultuuri tööd peale meelanud, kuid ühiksummadega ei saa midagi kätte, waid siin on tarwis teatavalt eeltööd. Metsade peawalitusele on soowi awaldatud, et ta seda järjekindlalt ja laiema ette wõtaks.

Mitte wäike tähtsusega ei ole ka metso-kultuuri töökamine talu metsoades. Kes seda tööd nende metsoade omanikkudele õpetama hakkab, sellest ei taha praegu rääkida, kuid üks mis kindel on, et algatus jääb küll põllutöministeeriumi hooletseks. Wõiks taha teatada selle juures, kas üleilidse on talulid, et riigil riipalju metso on? Mina ei mäleta kas just parlamendi koosolekul on arwusi nimetatud, kui suur oli ennesõjaaegne sissetulek kõigist mõisa metsoadest kokku. Sgatahes erajutuaamisel on räägitud 10 ehk koguni 15 miljonist kuldrublast. Teiselt poolt tunneme ette praegusi riigi metsoade sissetulekut, ja näidatakse, kui wäike see on. Ma aga pean nende summade juures

Kui 10 ehk 15 miljoni kuldrublast räägitakse, mis enne sõda mõisametsoadest sisse on wõetud, siis pean ma ütleva, et see lausa liialdatud on, sest on ju weel praegu wäljaarvamise teel wõimalik teistmist tulu kindlaks teha. Nii on teada, et umbes ennesõjaaegne normaal lank mõisametsoades oli 7000 tiinu. Wuidugi, mina ei saa oletada, et enam ei raiutud, ja wõib olla ka 17.000 tiinu. Sellega ei saa aga arwet teha sissetuleku suuruse wõrdluse juures, sest sarnane raiumine oli laastamine, kui aga arwata normaal lank 7000 tiinu ja kui wõtta 30 kub.-kiilba desjatiini peale ja kubi ku hinnaks 1140 kuldrub. kop., siis wõisid mõisametsoad teiselt sisse anda 2½ milj. kuldrub. aast. See on wuidugi ümberarwamine, kuid arwan siiski, et ta tõstis oluforda õige lähedalt tabab.

Kui meie praeguseid riigimetsade sissetulekuid wõrdleme, mis 300—400 miljoni ümber piisib, siis peame ütleva, et kui meie metsoade kasutamise otstarbekohasemaks muutub ja meie metsoade walituse aparaat wähemaks ja lihtsamaks saab, et siis wõib olla meie metsoade tulu õige normaalseks muutub, kuid praeguste sissetulekute peale waadates peab ütleva, et teatav tulu meie metsoadest siiski on olnud, olguigi et see tulu kaugelsti seda wälja ei tee, mida meie oma metsoadest soowime saada. Üks on aga kindel, et riiklike metso majapidamise juures mets kindlasti paremini hoitud saaks üleliigse laastamise eest.

Minu arwates, kui meie oma metso majapidamise peale tagasi waatame, ei ole tarwidust, et meie metso majapidamist riiklist majapidamisest wälja eraldama hakkajime, wäljaarwatud wäiksemad metso tüübid ja need metsoad, mis tarwilistud oleks liita tülidatamate wäiksemajapidamiste külge, sest mets on tüüpiline suurmajapidamise ala. Kui riigimetsade walitamine odawamaks muutuks ja järjelt paendumamaks läheks, ja kui järjelt wõimalik on suuremaid summasid metso-kultuuri "dial" ära "küllitada", siis "oti loota, et metso teatama aja jooksul tuntuamaks tuluallikaks wälja wõib kujuneda. Edasi tahaks ma lühidalt peatada teise osa juures, see on põllumajandusline eriharidus, mis meil oma terwe ulatuses põllutöministeeriumi alla kuulub. Haridusministeeriumi eelarwe arutamisel on seda küll kui ebanähtust alla kriiputatud, et põllumajandusline eriharidus on loondatud põllutöministeeriumi juure mitte aga haridusministeeriumi juure. Mina ei saa seda küll mitte kui wäärnähutust nimetada, waid pean terwitama, kui normaal nähtust. Kui neid summe waadata, mis põllumehe hariduse peale kulutatakse, siis näeme, et mõne summa, mis oluliselt kõige tähtsam olla wõib, ära tarwitamine ei oleks kumbagi wõimalik olnud haridusministeeriumi korraldusel, sest põllumehe haridus ja selle laiatalamine ei ole sarnane, nagu meie koolides nägema oleme harjunud. Siin õpitwad sagedasti wamenad inimesed ja õpetoit ei ole igaford mitte loondatud õpetatuse seinte wahese, waid siin hakkab õpetamine peale ühikute näpunäidetega põllumehe omas majapidamises. Kuudas seda haridusministeeriumi oma ametkonnaga korraldada oleks suutnud, seda ma hästi omale ette ei kujuta.

Põllumajandusline erihariduse laiailaotamist korraldab põllutöministeerium peaaegu alikult wastawalt eriseltide kaudu, wälja arwatud kaks ministeeriumi oma kooli; wiimased on need õnnetumad, kus õpilane riigile ühes 40.000, ja teises 48.000 marka maksma läheb aastas.

Zuba läinud aastal on komisjon soowi awaldanud, et neid koolisid katsutaks liiwideerida ja teisel teel ümber korraldada. Kõesolewal aastal astus komisjon weel kategoorilisele sammule ja kustutas teatav majanduslike krediidid järgmise pooleaasta jaoks juba maha. Komisjonis on eelarwe peafunktsioon on täiesti ühel nõul, et sarnased koolid ei kõlba meie põllumeeste jaoks ülewal pidada. Teistes kohades läheb üks õpilane kõige rohkem 17.000 marka maksma, kuna normaal arw on aga 7, 8 ja 9 tuhande ümber. Mis erakoolidele hea küll on, siis jään mina arwamisele, et põllumajandusline haridus, kui tema on ringkondade kätte usaldatud, kes põllumehele lähemal seisawad ja temast huiwitatud on, et siis sarnane kool enam wõistkõla leiab põllumeeste hulgas. Siis tahaksin weel ühe asja juures peatada, s. o. agrosomiline abi üleilidse. Seda korraldab ministeerium täielikult omiseltide ja organisatsioonide kaudu

bu ja asjal on sellepärast tõesti kasu. Siin herra Urro poolt tõsteti küsimus üles, et kas ei oleks siiski otstarbekohane põllumeeste koda linnu ja kes siin terwe põllutöö ja põllumajanduse organisatsioonist juhtimata hakkaks. Wuidugi, mõnel maal on nemad olemas. Mina neid asutusi hästi ei tunne ja ei tea, kui otstarbekohaselt nad just põllumajanduse alal töötavad, aga mulle paistab, et põllumajanduslikest hästi organiseeritud maid on enam, kus neid kofasi mitte ei ole, nii on küll selge, et kofade küsimust selles mõttes otustada tarwis ei ole.

Wõib olla, on seda teises mõttes soowitatud, kui asutust, mille abil riiklist korda kindlustada, selle kohta sõna wõtan juba teisel juhtumisel. Edasi taha siin eriti meele tuletada neid lauseid, mis minu poolt said ette toodud eelmise eelarwe arutamise puhul ja mis siiski ei ole oma tähtsust leidnud. Siis nagu ma juba tähendasin, maareidid organiseerimises ei ole weel mitte edasi jõutud, niisamuti ei ole ka edasi jõutud meie maaparandus-laenu asjas. Siis weel teised põllutöö seadused, mida ühikult üleslugema ei hakka. Mõned nendest piisib juba pikemat aega põllutöministeeriumis ilma et küiku oleks antud. (Wahelhiuie: Maafunktsionis.) Minu teada ei ole nad mitte maafunktsionis. Nad olid maafunktsionis, aga maafunktsion asus sellele seiskohale, et ta lõpuliikult seadust enne wäljatõtamata ei hakka, kui wabariigi walitus oma seiskohata amaldanud pole. Nii ta tehti. Seal ta ka praegu on.

Niisama läinud eelarwe arutamise ajal oli mul wäga hea lootus ja herra põllutöministeeriumi kinnitas seda lootust, et wärsti maa hindamise-seadus ilmub, mis põllumeeste hulgas üleilidiseks nõudmiseks on saanud, niisamuti asunikkude juures kui ka

gistrid ülesse seada, mil puhul ka wastam soowitawad on eelarwe komisjonist poolt wõstu wõetud, et põllutöministeerium teiseks aastaks üles seaks riigimade regitri ühikute järele. Sellepärast on raske ehk lõpuliikult ennemalt tähendatud süüdistust eitawalt otustada. Kuid ümberarwuste andmeid oli meil wõimalik siiski saada ja ma pean otsekohe ütleva, et minul küll tunnet ei jäänud, et siin tegemist oleks suure hädahuga. Tegemist on, wõib olla, küll sellega, et põllutöministeerium on enam määratud maid, kui seda õigus saada oli ühel ehk teisel. Kuritarwidusi minule selle juures film ei paistnud, ekfida wõib aga igaküls. Keine asi, mis mulle palju tähtsam ja palju hädasohitum paistab, on see, et riigistatud maade hulk ei ole saanud jeni riiklike ref-wiisidiks, nii nagu seda herra riigimanager omas kõnes tähendas. Tähendab, ma kujutan seda ette nii, et kui riigistatud maa edasi läheb pidajatele kas põlise rendi ehk eramanduse näol, ja kui need pidajad ennast täiedigustiste peremeestena selle maa peal tunnewad. Ma puudutasin juba läinud aasta eelarwe arutamise puhul seda küsimust. Siis ütles herra põllutöministeer, andes häid lootusi, et siigiseks on kindlasti see asi korraldatud ja kowadeni wõib Riigikogu oma lõpusõna ära ütelda ja kowadest on meie asunikkude kõigiti kindlustatud. Kuid kahjuks pean ma ütleva, et täna sel päeval meie niisama kaugel oleme, kui minewal aastal junnikuu päeval. Põllutöministeeriumi poolt oli wälja töötatud üks seaduse-eelnõu maa põlise tarwitamise kohta ja teine seaduse-eelnõu on tulnud põllumeeste riigikogu riikna poolt, mis sedasama küsimust käsitleb. Kahjuks pean mina, ilma et ma arwustaks, ühe kui teise tähelepanu ühikustajalikult selle peale juhtima, et kumbki seadusest lahendamata jätab just pea-küsimuse, s. o. mis hinna eest maa asunikule üle läheb.

Misjaguse tulu eest lõppude lõpuks antakse maa asunikule. Seda peab ometi põlise tarwitamise seadus ära määrama, muidu on tema wäärtus asuniku seiskohast null. Wõime siin huiwitat esimeses joones just hind, sest muidu ei tuleks ta riigilt maad kerjama, waid läheb ja ostab omale talu mujalt, sest pakkumisi on küllalt ja on homme päew peremees. Sellepärast, minu herrad! kui põline tarwitamise ehk asundus-seadus, ei siialda pea osa, nimelt maa hindu, waid see alles tulewikus kindlaks määrata, siis ei ole loodam seiskuford mitte parem kui praegunegi, sest ei wõi olla juttugi põlisest tarwitamisest, kui tulewikus sarnane hind wõidakse määrata, mis tarwitajat wõigifi kohta maha jätma wõib jumida. Järjekult ma arwan, et herra põllutöministeer mingit wäidet selle wastu ette tuua ei saa, et põlise tarwitamise küsimus tuleb täies ulatuses ära otustada.

Edasi pean tähendama, et põlise pidamise maksmapanemises on tarwis maahindamisse andmeid; nii kaua, kui neid hindamise andmeid ei ole, ei wõi ka põlisest talude loomisest juttu olla. Pean wäga kahetsema, et see seadus, mis minewal kewadel põllutöministeeriumis lõpuliikult wäljatõutatud oli, seisma on jäänud.

Ka tasuliskusest endistele omanikkudele peab korra üle saama. Ma tean, see on raske küsimus, ja raske on otustada, kuid tulewikus läheb ta weel raskemaks.

Wuidugi, põllutöministeeriumis on terwe rida kiire iseloomuga seadusi järke ootamas ja raske on neid kõiki korraga anda, aga teatav järjekord peab finni peetud saama, et meie asja jafast otustama ei hakkaks, sarnasel korral wõiks oluford tekkida, kus seadus küll walnis, aga seda ometi tarwitada ei saa, sest puuduvad eelkõigad.

Peale selle jääb minul, et põllutöministeeriumi üks osa wõrdlemisi wähe wäljaarenenud on, nimelt see, mis seaduse-eelnõusid ja kowajid wälja töötab. Põllutöministeerium, mis teostab suuremat ja põhjapanewat reformi, ei tohi kokkuvõetlik olla wastawate jõudude ametisse kutsumises, sest wastawate seaduste ja määruste puudus wõib niimõrd reformi käigule takistuseks saada, et teistale wälja jõutakse, kui soowiti.

Ma lõpetan oma ülewaaadet ja tähendan lõpuks, et Eesti riik on ikka põllutöministeeriumi poolt ja on seda ka praegu, pealegi on meil põllumajanduse alal põhjalik ümberkorraldus käsil. Kui Eesti riik ei taha omaist põlisest riikusest — põllust — lahti ütelda, siis peab ta siin ka kulufid kandma! Ma arwan kindlasti, et parlamendi enamuse kõigide tarwiliste kulude poolt saab olema. Nii peaks ka walitus igat wõimalust ära kasutama, et põllutöö oma seiskohata wõrdlusest ka wäga eelneks huiwitatud saaks.

Kui sügaw on meri
Kuidas abi anda uppunuile
Misjaguse kalameeste seistid on Eesti
Kui suur on meie kalasaat
Kalameeste arw
Kui palju püütakse kala kufagil riigis
iga elaniku kohta
Kui palju meil hülgeid püütakse
Mis räägib kaladest „Ralewipoeg“
Kui suure sigimusega on kalad
Mis otustati kalameeste päewadel
Kuidas masina jõudu tarwitada kala
tootmisel ? ? ? ? ?
Kes nende küsimiste peale wastust
tahab saada, lugegu piltidega ilustatud
„Kalasanduse Aastaraamatut“
mis kõigist 25 marka maksab. —
Saada igal pool. Pealadu „Ralewipoeg“,
Meripuitse nr. 5.
Tallinn. — — — — —

nende põllumeeste juures, kes põllu peal juba pikemat aega elawad. Põllutöministeer andis lootust ja ütles, et parlament läheb puhkusele ja ei ole mõtet seda seadust nüüd parlamentile anda, aga siigisel ootab see seadus teid eest. Mis ma aga kuulen, et see seadus on antud rahaministeeriumi ja seal olla see kalemi alla pandud. Wõhjus olla lihtne, et meil ei ole mitte summasid maahindamise läbimisiiseks. Tõesti maahindamine tarwitab teatavaid summe, ja kui ma ei effi, miljonit wiiskümnenend. See summa piibi 5 aasta peale ära jagunema, nii et iga aasta 10 miljoni eelarwesse üleswõtta tuleks. See ei ole tõesti mitte wäikene summa, kuid teisest küljest ei saa selle summa suuruse peale waadata ja seda tööd tegemata jätta. Tema on hädasti tarwilik töö mitte ainult endiste põllumeeste seiskohast nende maksude jaotamise mõttes, waid ka palju tarwilikult uute trumtide hindamise mõttes, mida maareform annab. Ma pean ütleva, et hindamise töö on praegu juba käimas ja käib ka edasi, kuid siin on üks wiga olemas, et see töö pärast tähtjaks langeb, sest temal ei ole seaduslikult alust ega seaduslikult jõudu ja tema kestab ainult nii kaua, kuni maksuad ajutised rendilepingud, sest praegune hindamine, mis ministeeriumi poolt toime pannakse, on selleks, et ajutist rendi arw määrata. Ma tulen hindamise seaduse juure pärast tagasi, kui alamal maafunktsionide küsimusest räägin.

Siin on etteheiteid tehtud maajagamise kohta ja ette toodud, et põllutöministeeriumi abi kirjutas seal maid ühele ja teisele wälja ja wõib olla juba mitusada talu on wälja kirjutatud. Mina isiklikult ei pea neid asju nii wäga tähtjaks. Eelarwe alamkomisjon päris põllutöministeeriumilt teateid nende maade kohta, mis eriotstarbeks on määratud, ja tõesti peab järele andma, et segadus on wõistatud maade arwutamise registreerimises ja et ei ole põllutöministeeriumil korda ei läinud kumbki maade re-

Rahwamajandus.

Uus Wene majanduspoliitika ja „trusid“

Wene inimestega sünnib, ei tarvitse wälisust hirmutada, kirjutab „Berl. Tagbl.“ kaastööline Wenemaal: inimeste suhtes on Wene walitsusel tugewad närvad. Kuid wabrikud, mis täitja ehk osalt „riigistatud“, ei wõi walitsus alati täna wale wistata ega nalga furra lasta, sest et ta ise ennaft ainult wabrikute abil suudab elus hoida. Walitsus peab wabrikuid edasi töötada lastama, iegi kui see ennaft majanduslitselt ära ei taju.

Ja suurem osa ettevõtetest, mis täiesti ehk osalt — „trusid“ näol — riigi käes, ei taju ennaft ära. Ametlikult on wälja rehtendatud, et riigi ülemwalitsuse alla kuuluvad tööstusasutused kuni käesolewa aasta 1. oktoobrini 900 miljoni kuldrubla eest produtseerima peawad, walitsus neile aga kõigest 153 miljoni kuldrubla tegevuskapitaali annab: 80 miljoni eest toiduaineid ja 70 miljoni puhtas rahas.

Krusaadam on sellepärast, et kõik „trusid“ majanduslitselt iseseiswaks püüawad saada. Krusidide majanduslitseline seisufoord on praegu väga mitmesugune: on trusid, mis tegewust alustades, walitsuselt pooleks aastaks toidu- ja tooresaineid „kaasawaraks“ laib; on aga ka niisuguseid, millele walitsus ainult hea nõu wõdis kaasa anda — aidake endid jalule, ära müües ühe osa oma tooresainete tagawarast. Zseenesest mõista, et tarnafes oluforras tehastel muud üle ei jää, kui ennaft aidata, kuidas keegi oskab. Et raha saada, müüwad trusid eratehtedite jaoks, mis nad riigile peafid andma. Riigiasutustest antakse eesõigus neile, mis puhtas rahas maksawad, jättes tellitud toodustest ilma need asutused, mis raha andmise asemel ainult raamatutesse sisse kanna- wad kauba wäärtuse.

Sel kombel holawad endid wee peal trusid ja teeniwad „lehmaraha“ ühtlasi nende juhtimad jõud — riigiametnikud. Direktoriid ja äriühid, kes walitsuselt palka saawad wõib olla 5 miljoni, teeniwad „fõrwalt“ 20 kuni 30 miljoni.

Säärane on Wene uus majanduspoliitika!

Postpakkide saatmine Wenemaal.

1. aprillist peale wõetakse Eesti postkontorites postpakkeid nõud. Wenesse ja Ukrainasse saatmiseks wastu. Saatmiseraha tuleb maksta Euroopa Wenemaal ja Ukrainale minewate postpakkeid eest 1 kilogr. pealt 182 marka, 5-kilogrammiline pakki eest 210 marka. Aasia-Wenemaal saatmine on talim.

Glamiise kulub Wenemaal.

Peterburist on „Kul“ kaastööli. Kirjutatud, et kolmellimeeline perekond ja teenija, Peterburis elades wiis miljoni päewas ära kulutawad. Miete kulu ei ole selleks summasse arwatud. Raskus, kes „wana moodi“ elawad, tarwitawad restoranis sageda miljonid õhtuga ära. Rusk need miljardid wõetakse: Selle küsimise peale on wõastatud: „Kui mitte salakawawoost, siis wanade tagawarade müügist.“ Kas siis Wenemaal on veel wanu tagawarastid? — „On.“ Need on niisugused kaubad, mida wiimase ajal ei ole tarwitatud, nagu ehitusmaterjal jne. Et nõud. raha iga päewaga 5% langeb, siis on müügi ja ostmise juures kasuajamine kindel.

Tööpuudus nõud. Wenes.

1920. a. detsembris tuli 151,6 tööliste ostmise kohta 100 pakkumist. 1921. a. detsembris oli 100 tööjõu pakkuja kohta tööjõu nõudmisi 78,9—62,9. Sellest järeldatakse, et tööpuudus alaliselt kasvab.

Wene tooresainete müürl Inglismaale.

Nagu „Economist“ loeme, on Wenemaal lüüdnud aastal linu, kanepit ja takkusi 202 tuhande, naftat 408 tuhande ja wuid 846 tuhande naelfterlingi eest Inglismaale müüdnud. Adiki müüdnud aineid on wõrdlemisi wähe müüdnud. Wenemaal müürl katab ainult ühe kolmandiku neist kuludest kinni, mis Wenemaal te Inglismaalt ostis. Kahekolmandiku eest on makstud peaaesjalikult kullas.

Käsi kisse- ja wäljamadu.

Jaauwaris on kästise 300 miljoni rubla eest kaupadid kisse ja 144 miljoni rubla eest wälja wõetud. 1.—10. weebr. oli kissewedu 77 milj. rubla eest ja 10.—20. weebr. 71 miljoni rubla. Wäljamadu oli selle aja jooksul 81 miljoni rubla suurus.

Tööpäewa pikkus Lätis.

24. märtil wõttis Lätimaja asutaw kogu teaduse wastu, mille järele tehastis töö tegijate tööpäew 8 tundi pikk on, waimlisse töö tegijatel aga 6 tundi.

Poola metsamaterjalide müürl.

Inglise lehtedele teatatakse, et Poola ärid praegu palju puumaterjale wäljamale jaadawad. Inglise, Prantsuse ja Hollandi puuride ehitajad on Danzigis ja Poolas kisse ostmis. Suured hulgad puumaterjale jaadetakse ka Saksamaale.

Weeteede näitus Saksamaal.

Möödaläinud kuu wiimastel päewadel awati Eschenis pidulikult Sassa weeteede näitus, mille eesmärgiks oli hirmu äratamine weeteede majanduslitselise ja ühiskondlitselise tähtsuse wastu. Näitus andis ülewaaet kõigist Saksamaal olemas olematest ja plaaniffetawatest weeteedest; erilist hirmu pakkusid siin kawatsetawate Rhein-Donau kanaalijüsteemi ja Sanafanaali (peab Rheini Põhja merega ühendama) jüsteemi plaanid. Teine tähtsam osafond näitusel oli ühendatud weeteede ehituswiisidele, mida illustreerisid tamme, jildade, tõstetraanade, paisude j. m. mudelid. Peale selle tutvustas näitus mitmesuguste sadama sisseseadetega, jõe laemate tüüpide ja nende ehituswiisidega, mit-

Uraali kaewandused Kruppi omanduseks.

Wäljamaa ajalehtede teatel tahab Kruppi kõik Uraali kaewandused oma kätte saada. Rääkimised nõud. Wene walitsusega on käsil.

Norra riiklised ettevõtted kahjuga töötanud.

Norra walitsus on oma kala-kehtafutuse läbi 160 miljoni krooni kahju saanud. Sellest tuleb 120 miljoni heeringa osafonna arwata. Riigi walaskala püügi tagajärjed on weel selgitamata. Riigi küllmetamise asutused, mis 3 miljoni maksma läksid, on nüüd eratiifutele wälja renditud, kes neid aitabeks tarwitawad. S. D.

Kulla ja hõbeda hind.

31. märtil maksis Inglismaal kulla unt 95 shillingit. Paar päewa enne seda makstis ta 96 sh. Hõbeda hind oli 34 1/2 pentsi. 1920. aastal maksis hõbeda untis lord juba üle 70 pentsi. New-Yorgis on jälle Rootsi 1.150.000 dollari eest kulda saadud, mis arwatawasti Wene kuld oli.

Mariwa turg.

Sinnad Mariwa turul on tõusnud. Oli leitwa nael 6.75 p. — nüüd maksab 7.75 p.; faianael 12 m. — nüüd 18 marka, sepi 12 m. nael, praegu aga teda ei olegi.

Sealika oli saada 20—25 m. juba kuuks head forti, nüüd maksab 30—40 m., loomaliha oli 10—12 m. — nüüd 12—15 m., wassitaliha oli 8—10 m. — nüüd 10—12 m., lambaliha ei ole. Kanad walmis puhastatud 40—50 m. nael, elusad 100—150 m. tükk.

Wärsked siigid, toodud Tallinnast, 10—11 m. nael, suutuliigid 10 m. kümme, hargid 20—30 m. nael, siigid 40—50 m. nael, lutsud 30—35 m. nael, latikad 25—30 m. nael jne.

Sapukoorewõi, külanaiselt, 70—75 m. nael, roosakoorewõi 85—90 m. nael, piim 10—11 m. toop, hapupiim 6—8 m. toop, loor 30—50 m. klaasikais, neljandit toop.

Munad, külanaiselt, 60—70 ma. kümme, wõbidest, 75—80, m. kümme.

Kartulid maksid enne 50—60 m. ishetwerik, nüüd juba 70—75 m.

Liha kallinemist seletawad lühunifud, et olla palju loomi ostetud ja müüdud Lätimaale. M. Mõru.

Rakwere turg.

Sinnad on enamasti piisnawad, ainult ka-namunade, piima ja põletispuude juures on hinnalangemist märgata. Keskmielt on turuhinnad järgmised: Ruffijahud 290—310 mk., odrad 170—200 mk., kaerad 150—170 mk., niisujahud 380—400 mk. ja odra ülejdelajahud 300—315 mk. puud. Odratangud 20—25 mk., kruunid 25—28 mk., erned 20—25 mk., laatted 25—30 mk., oad 15—20 mk., peened odrajahud 15—18 mk. toop.

Suurewiljaturule oli juba rohkem aineid wälja pandud ja hinnad peale sibula ja hapufuride weidi langenud. Wõraqandib 3—4 mk., peedid 3—4 mk., õmad 20—25 mk., sibulad 25—30 mk. nael, hapufurid 5—8 mk. toop, kaalitiff 2—6 mk., suuruse järele. Kuremaria toop 20 mk. Zäme ruffileib 7 mk., fai 16—20 mk., sepi 15 mk., peenikeleib 15 mk. nael.

Lihtaturul oli igaselti liha rohkesti, aga hinnad enamasti ühetajafed, ainult wassitaliha juures oli hinnaalanemist märgata.

Zerwe seawiisi ostes nõuti naelast 18—20 mk., naelamiisi 20—30 mk., loomaliha 12—18 mk., lambaliha 18—20 mk., wassitaliha 10—13 mk. nael, teeworst 25—30 marka nael.

Presstitud wõi 65—70 mk., pütimpõ 50—60 mk. nael. Soepiim 10—12 mk., kilm-piim 4 mk., hapupiim 5—6 mk. toop. Kana-muna kümme 50—60 marka.

Kalaturul oli wäikeid noodarimeid ja Beipfi ahwenaid rohkesti, räimed 10 mk., ahwenad 10—18 mk. nael, suuruse järele, hauginael 20—25 mk. Soolafilgid 10—12 mk., kilud 12—13 mk., heeringad 14—16 m. nael.

Põletispuud oli igaselti rohkesti arwul. Umbes 1/2-killase koorma arfinapudest nõuti: kastekest 600—800 mk., leppadest 700 kuni 750 mk., kuuksedest ja mändidest 500 kuni 600 mk. Katusesipula 1000 maksis 180—200 marka.

Seinu oli väga wähe, mis sellega tuleb seletada, et talw näib väga pikale mentawat ja seega iga loomapidaja ettewaatlik on. Ristihelmu turul ei olnud. Mõstahelma puudast nõuti 60—80 marka. Kaerapõhu puud 50—60 mk. Olesubu 18—20 marka.

Mis on
fõige kasulikum ja ilusam
kingitus pühadeks?

Kaamat!!!

Sellepärast muresege

Tall. Eesti Kirjast. Ühifuse

kirjastusel ilmunud

raamatuid.

Laestele:

Sannet Sauram R. A. Hindren
Sannet Saurami jöngermannid
Summ ja Sulpe R. A. Hindren.
Minu kodus R. A. Hindren.
J. Eottil
Armsad mälestused Eesti kodust
ja kõigist, mis teda ümbritsewad.
„Easte sõnum“ ilmus uumbrid.

Korldele:

Güasta I jagu M. Kestilla ja C.
Mallene.
Güasta II jagu M. Kestilla ja C.
Mallene.
Güasta III jagu ilmus lähemal ajal.
Täielikum ja suurem eestikeelne
teos meie tootipõlul.
Ruhateadus I jagu A. Ulfat.
Ruhateadus II jagu trükkis.
Eestlase tügu II täiendatud trükk
M. J. Eifen
Praegu trükkis.

Speetlitud:

Raswatus robabel 101 5 jagu
C. S. Nigol
Selle raamatu tähtsust on hinnanud juba haridusministeeriumi poolt, kes teda tõrge autasu wääriliseks arwas. Minu ja suurem kaswatus-teadline töö Eestis.

Tõu 101 ja Speetool C. S. Nigol.
Parlament Hellmuth v. Gerlach.
Tõlitud P. Grünfeldt.
Raamat, mis kellelgi ei tohi puududa seda wähegi meie riigi keldil ja Riigikogu huwitas.
Ruhateadus I jagu noorelt saada
Steinacht leitud.

Ritjanduslised ja ajalised:

Minu mälestused adm. Joh. Pilla.
Raamatu tähtsust annab juba see tunnistus, et esimene trükk p.a. 1917 läbi müüdud on. — Raamat ilustatud v. wäitriks autol ja paisude sündmuse illoomustawate pilidega.
Mõda lastewõetise J. Voopuu.
Mõpõd. Apter A. Jürgenstein.
Warkmann ja Co. S. Luts.
Kilbuse Jaak St. buse kirjawõetud A. Ritzberg.
Kilbuse Mari ajaloolisud lausub A. Ritzberg.
Ma la. gen. 10 A. Kallas.
Raamat on ilustatud paisude wäitriks pilidega.
Seatus tüjub J. Mändmets.
Gritshof, Norra Kalewipoeg. Jutustanud noorefoole P. Grünfeldt.

Kaamatute pealadu

„Päewa ehe“ pea- ja lõgis abitalustes, kui la paremates raamatulauplusies.

Poola laewachitus.

Jõelaewade parandamiseks on Poolas mõned sadamatahesed. Müüdn on Warkawis selts asutatud, nagu „M. O. Commere.“ teatatakse, mis Tegewis laewatehase abutab. Seltsil on 75 miljoni Poola marka kapitaali. Inglise Wickers on poolatatele ette pannud, M. A. Horni lähedale suurt laewatehast asutada.

mesuguste mootoritega, turbiinidega jne.

Wäljapanijate seas olid peale sakslaste ehitatud ka Holland ja Shweits.

„Wabafiskijäwab“ lepingud Saksamaal.

Inglise lehtedele kirjutatakse Saksamaalt, et seal ainult weel kauplustest kindla hinnaga kaupda wõib osta. Kes midagi tahab tellida, sellega tehakse leping, et hind lastifeks jääb ja seda wõib teha. Mõgi rät-jepad wõtawad ainult siis rihideid teha, kui hinna tõstmine wõibaks jääb.

Estonia teater

Laupäeval, 8. aprillil
Herra Eduard Rurimi 15
aastase lauategevuse
juubel.

Sambuli roos

Leo Galli operett 3 w.
Kõikselt pool 8 õhtul.
Pühapäeval, 9. apr.

Marion

Walter Bromme operett 3 w.
Algas kell pool 8 p. l.
Pr. Hilma Rantase lastu-
mise etendusel.

"Ille söu mine"

Draama viies vaatuses Tols-
toi romaani järel.
Kõikselt pool 8 õhtul.
Esmaspäeval, 10. aprillil
Koolidele

Marjatta Hentil

B. Dewere ajalooline näidend
5 vaatuses.
Algas kell pool 8 p. l.

Drama teater

Laupäeval, 8. aprillil

"Bonzei"

Georg Büchneri näidend 18
pildis.
Algas kell 8 õhtul.
Lõpp kell 1/2 11.

Pühapäeval, 9. aprillil

Easteendusel

"Reis ünnemaale"

Richard Federmanni lasteto-
möödia, 6 pildis, laulude- ja
tantsudega.
Algas kell 8 õhtul

Rosjapetsa

Naljamaing 3 vaatuses.
Algas kell 8 õhtul.

Pääsetähed eelmisel iga päev
kella 11-1 e. l. ja 6-8 õhtul
Draamateatri kasas.

Maamatupidamise

kursused

6. Pärnu mnt. 16

Erilaksus äri omanikele.
Hans Margens.
794

Estonia kontserisaal

Salmitunde puhul, 9. aprillil

Estonia sümfoonia orkestri

18. Sümfoonia

kontsert

Juhatab hra Hermann Biel.

kaastegevad: prb. Anna
Rettschit (kontra - alio) ja
Herra Winogradowa-Biel
(klaver)

Algas kell pool 8 õhtul

pääsetähed 125-50 margani

Estoonia teater.

Esmaspäeval, 10. aprillil 1922.

Ella Ilbaf'i plastika-õhtu.

- Estoonia:**
1. *Mokkoleht*, Bleu et rose (Valse d'Amour).
 2. *Sigt*, Mälestused (Consolation VI).
 3. *Brahme*, Binjett (Valse).
 4. *Rachmaninoff*, Mhastus (Prelude).
 5. *Brahme*, Amatsoon (Ballade).
 6. *Brahme*, Ninett (Capriccio).
 7. *Ettrabin*, Melantoolia (Etude).
 8. *Palmgren*, Halb südametunnistus (Det onda samvetet).
 9. *Debussy*, Misterioso (Danseuses de Delphes).
 10. *Hoerschelman*, Eljootiline tants. (Danse fantas-tique).
 11. *Debussy*, Unistus (Clair de lune).
- Klaweril G. Soffe.
Algas kell pool 8 õhtul.
Pääsetähed 50-350 margani eelmüügil teatri kasas.

Kabaree "De Russie" Kabaree

Intelligentsi armsam kogumiskoht

Täna 8. aprillil. „Bataille Serpantin“

Ainukesed Eestis suure eduga esinewad:

- Eesti Wokaalkwarlett, -

Weera ja Mihail Brawin'id

ja teised tuntud artistid.

Uus huwitaw eeskawa — Algas kell 10 õht.

Sisseminek maksuta.

Klaweril: G. Komarow.

Direktor: R. Kronthal.

Wõimlemisõpetajad.

kes Rootsi süsteemi järelle meeste ja naiste praktilisi ja metoodi-
lisi juhatusi võib anda, wajaawad eelolewaks sumeks
haridusministeeriumi poolt korraldatud
wõimlemisõpetajate ettevalmistamise
kursused Tartus.

Cesti keelt osajad kandidaadid on eesõigustatud. Soo-
miawaldused ühes haridusministeeriumi ja eluloo kirjeldu-
sega saata H. Treffneri asut. gümnaasiumi Tartus.
Kursuste juhataja
direktor R. Treffner.

1177

Teadaanne.

Tallinna peapostkontoris
an'aks 28. aprillil kell 12
finniskel wähepakkumisel

siferuumide

wärwimise

tööd

seaduslikus korras välja. Töö ja pakkumiste tin-
gimiste üle teateid saab peapostkontori kantseleis
ärtpäewadel kella 9-15.
Kontori Juhatus.

Tüll-aknakardinaid

suures walikus soowitawad

1164

Johanson & Reinthal

Mundi tän. nr. 2.

Dr. Artur Tamm

Esse- ja suguhaigused.

Wastuõtmise

igapäew kella 4-1/2 p.l.

Jaani tänaval nr. 6, krt. 8.

(Krediit panga majas).

Rõnetraat 14-13.

Dr. Labbé

S. Tatari tän. 18.

Rõnet. 11-12 ja 4-5.

1013

Dr. Rubanowitsch

Sugu- ja naisehaigused.

Rõnetunnid

10-12 ja 5-7.

Sarju tän. 24.

1041

Loomaarstid

Dr. Dreyer ja Kijas.
S. Tartumaantee nr. 18.
Telefon 17-83
Wastuõtmise 10-1 ja 3-4.
Wäljaõtmise igal
ajal; ka ruunane.

Kalossid

on praegu kohale

jõudnud (igas suu-

1040 rufes)

M. Sobowitshi

juures Wiru t. 7.

M. Melldorff'i

puufärgiladu
Wistruar: wa puistee 29,
(Estonia wastas)
soowitab omast suurest labust:
metall, tamme- ja ri-
bega ületõmmatud

puufärte

kui ka korjaste (surnutehade)
alalhooldamiseks plekkwoodreid.
Töö saab korraldada ja punkti-
pealt tehtud. Wäljamaalt on
uus suur laadetus mitme uuguse
wäljawaaltus metalltrantse ja
sinte tulnud ja müün neid
wõistlemata odawate hindadega

1174

Pühapäev paremate todu-
ja wäljamaa wabrikute

litöörid,

nappid,

weinid,

Sata ja Palsi wabrikute

õlu,

limonaad,

felt rs ine.

Wabriku hindadega

saadawal igas linna wiinapoes

Wendega warus tamist soowitakse

mitte wiimaste päewade peale

jätta.

Suvepalitu

suure kaswuga meesterahwale

müüa W. Ameerika t. 23-w, l. 1.

1156

Müüa

2 nahaft pallit meesterahwas-
tele, postilium, wiistilueed, kapi
ja suur tihikwara. Wana Ka-
lamaja tän. nr. 29

1145

Lõudke

1110 Saadawal
kõigis paremates kauplustes

Wiedemanni fõnaraamatu

II. trükk
Teatada llt. „Wiedemanni fõnaraamatu“ all.
1153

D. H. Maames

Tallinn Pikk tän. 12, kõnetr. 18-36.
Soowitab labust:

raudplekki mitmes tugevuses
fõnnituhange,
labidaid nr. 5, 6, 7,
alumiinium- ja laasidustid j. m. l. 1166

Teadaanne.

Rõtteainete leikkomitee liitwõimekomisjon müüb
awalikult suuõnalise enampakkumise teel 10. aprillil s. a. kell
10 hommikul Tallinnas, Rõtteainete leikkomitee ruumides, Weri-
puistee nr. 15, Wõsu - Pedaspea - Tapuria randades olewad
umbes:

892 j. f. põletispuid

4224 tükki männa- ja kuuse-
palke.

Enampakkumistest osawõtta soowijail tuleb enne pakumist
kautsiooni kisse maksta 10 prots. alghinnast. Pakumaid teateid
võib saada Rõtteainete leikkomitee liitwõimekomisjonist.

Soowitame suures wäljamalikus

Wateeritud telli | kõigis wär-
Siiditekk | wides ja mit-
W. laseid telli | meugufes —
Piteetekk | latufes —
— Woodilinafid ja padjapüüre —

Johanson & Reinthal

Mundi tän. nr. 2.

1165